

Burcelona 3 gener 1949

Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

Estimats fills: Hem rebut, gairebé esqueïdes, les vostres cartes de 15 i 22 de desembre. Maura valguet contentar les reproduccions, però ni he disposat de temps ni a fer ho, ni m'ho ha permès la rapidesa amb que s'han rebut.

Parlant a mi la feina m'afexuga tantament, en aquestes èpoques, que no se'hi pot pensar. I, pot ser no ho veuen! - però m'excic a la clera d'una epifania, com si em trobem en el bo del segle XVIII. e. això vol dir que la feina s'ha de realitzar en condicions molt empipadores, i que no em en desempelle quem ni tan bé ni tan de mena com voldriem.

amb tot, anem tirant. La necessitat alligra. I la gent es prou indulgent per a comprendre, i en fa càrrec de tot, rondinant per neteja el nas i reniquant-se, de gust o per ferse, als damps i molèsties que la situació comporta.

cert, però, no m'he proposat pas escriure sobre aquests temes. Ni simplement correspondre a les teves lletres, sense enganar-me de la intenció familiar, com es prou de les diades de finals i començament d'any. Desitjaria que nasques per un Nadal feliç i que l'any nou m'proporcioni totes les ventures honestament desitjables, amb salut i feina - feina ben pagada, s'enten! - Per aquest cantó totes les coses que hem dit són satisfactòries i encara que no tingui una idea prou clara de les teves activitats, és típic cert que hi reixes plenament.

En Joan ha figurat, a fi de vos, capdavant del seu grup, honorat amb la qualificació d'òptim, que confereix a la distinció d'èsser conegut en el "Cuadro de honor" del Cul. Lepi. Els Reis, imprecisats, i ell - imprecisats també! - n'han fet una com un coneixent-se en el seu coneixement. Ja te la bicicleta que hem de portar-li, "B.S.A" equipada que no hi cap res més: canvi de marxa, dinamo, claxon elèctric, timbre, fren de cable etc. etc. Encara que no n'he la put mirada, però que fins que porguem anar a Bellolera no podria usar-ne a l'heret, es-

tà tant content que no vol com contenir la seva alegria i no pensa en les coses que li ~~es~~ resten en l'aire, quan arivi el dia.

Vosaltres, gràcies a Déu, heu passat el Nadal felissos, amb els ulls i el cor posats en la felicitat de Joan. Per dintre - la mare i jo -, comencem tendres sentiments de records i d'esperances. Sabiem, però, de vosaltres, us veïem felissos i veïem felix a Joan i això ens enriquia. No vam perdre un punt de lleugeresa als nostres records i a les nostres esperances. No hem perdut la esperança en el futur i sabem que, un dia o altre, podrem tenir-los més a prop. Déu no voldria que aquesta situació s'allargués sense terme. Desafortunadament, però, no es torna encara de pleu amb cap determinació. La situació és poc clara i ni he en l'aspecte polític els entrellans que podrien dificultar el retorn serien fàcilment salvables, en un altre ordre d'aspectes podria crear-se una situació ambigua. Serà el primer en informar-los quan crequi que es aprisati.

La mare passa tot el dia a Sant. Ramon perquè la Rosa tingui un deslliurament ben curt i felix. L'esperem amb vertaderes angoixa les nostres notícies que confirmin que el Sant ha enviat a la mare, de la qual com no dubto, perquè la hi demanava amb moltíssima fe.

En una altra carta ja et parlare d'altres coses. Se m'acaba l'espelma i per bé que el dia ja clereja no puc continuar per les moltes absències que m'explen: ara, que ja he merit de l'embis del calendari, la preparació de nous viatges, els càlculs de llunyanes i la preparació d'itineraris per viatjaris importants, m'emplen totes les hores del dia i, per no dir de la nit, dia de la matinalada. A les 5 hores ja dormo, així com un estornell.

Per als amics que m'recordin el meu missatge de benaventures pel Nadal. Per a la Rosa i en Ramon i per a tu, el cor dels aires i dels peus i una abraçada ben petita

Caldés

Fills meus i net herms. La mama i la yaya no pensa sols ab vosaltres quan venen festes, perquè hi penso tan, sempre y cada dia mes que es fa vella pensant ab el moment de veureus y s'etern fa llarg. llarg. Ara penso molt ab la Rosa y preso a St. Ramon y a la Yerge que tot veigi ben be que se no s'acab sol o molts setons de la yaga y mare heres a